

hrvatskog nacionalizma. U proljeće 1934. godine jedne noći na Širokom Brijegu, franjevački samostan bio je opkoljen od srpskih žandara iz Mostara. Obavljena je premetačina svih prostorija, tražeći oružje. Beograd je držao da je širokobriješki samostan pun oružja. "U straha su velike oči", pa vidi i ono što ne postoji. Naravno, da nisu ništa našli osim možda par zarđalih lovačkih pušaka i duhana, "škije", što je smatrano "kontraband", po profesorskim sobama. Bili su siromašni pa nisu bili u stanju kupovati cigarete, nego su sami frkali cigarete.

Sumnjam da je bilo tko spomenuo ili napisao, da su pravoslavni monasi kaluđeri iz Žitomislića, s lijeve strane Neretve, dolazili u posjet franjevcima u samostan na Široki Brijeg. Oni su s nama objedovali, i fratri su uzvraćali posjete njima u Žitomisliću. Čak su nam davali i darove, kao paunove i neke kokoške koje smo mi zvali "viraunke". Posjeti i jednih i drugih bili su iskreni i dobronamjerni. Bilo je sličnih posjeta i u Mostaru, koliko se sjećam. Mi studenti znali smo se navratiti u njihovu crkvu u Mostaru u franjevačkim habitima.

A sada opet nazad profesorskom zboru na Široki Brijeg. Bila je mlađa skupina franjevac-profesora, kao dr. fra Radoslav Glavaš, prof. fra Didak Ćorić, prof. Roland Zlopaša, prof. fra Tadija Kožul, dr. fra Dobroslav Šimović, prof. fra Nenad Pehar, prof. fra Srećko Granić, prof. fra Borislav Pandžić, prof. fra Vilim Primorac itd., koji su uvijek bili na liniji hrvatske državnosti i nisu nikada bili zaraženi jugoslavenstvom. Od ovih netom spomenutih profesora jedino je fra Radoslav Glavaš bio ustaša. On je čak išao u posjet u Sijenu u Italiji dr. Anti Paveliću, u političke svrhe. Znalo se među fratrima, a i među mjesnim Hrvatima, da je on zaklinjao ustaše prije 1941. godine na križ, nož i pištolj. Zaista čudna kombinacija ovih simbola. Tu nipošto nije bilo mjesto za križ. Za prof. fra Didaka Ćorića moglo bi se reći, da je dobro naginjao prema ustaškom pokretu, dok su se ostali više ili manje nastojali distancirati od toga pokreta, pa su čak i kritički nastupali prema istome.

DR. IVO SIVRIĆ, O.F.M.

KRVAVE GODINE

Odbljesci uspomena jednoga od preživjelih

Z I R A L
Chicago–Mostar
1996